

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć XIV. — Wydana i rozesłana dnia 20. lutego 1910.

Treść: (№ 34—40.) 34. Rozporządzenie, dotyczące obrotu zwierzętami do Szwajcaryi i ze Szwajcaryi. — 35. Rozporządzenie, dotyczące obrotu zwierzętami, surowcami zwierzęcymi i przedmiotami, które mogą być nośnikami zarazki zaraźliwych chorób zwierzęcych, do Włoch i z Włoch. — 36. Rozporządzenie, dotyczące obrotu zwierzętami z krajami świętej Korony węgierskiej. — 37. Rozporządzenie, dotyczące obrotu zwierzętami, surowcami zwierzęcymi i przedmiotami, które mogą być nośnikami zarazki zaraźliwych chorób zwierzęcych, do Państwa niemieckiego i z Państwa niemieckiego. — 38. Rozporządzenie, dotyczące obowiązku donoszenia o furunkulozie ryb. — 39. Rozporządzenie, dotyczące zmian we właściwości Sądu krajowego w Krakowie, Sądu powiatowego w Krakowie i Sądu powiatowego w Podgórzu. — 40. Rozporządzenie, dotyczące zmiany niektórych postanowień objaśnień do taryfy celnej z dnia 13. lutego 1906.

34.

Rozporządzenie Ministerstw rolnictwa, sprawiedliwości i handlu z dnia 10. lutego 1910,

dotyczące obrotu zwierzętami do Szwajcaryi i ze Szwajcaryi.

Z powodu wejścia w życie ogólnej ustawy o zaraźliwych chorobach zwierzęcych z dnia 6. sierpnia 1909, Dz. u. p. Nr. 177, orzeka się na zasadzie § 4. tej ustawy, iż postanowienia umowy o zaraźliwych chorobach zwierzęcych z dnia 9. marca 1906, Dz. u. p. Nr. 157, zawartej między Austro-Węgrami a Szwajcaryą, wraz z dodatkiem są miarodajne co do obrotu zwierzętami do Szwajcaryi i ze Szwajcaryi.

Przekroczenia przepisów tych, które normują dowóz na obszar, gdzie obowiązuje ogólna ustawa o zaraźliwych chorobach zwierzęcych, będą karane według przepisów ustawy tej.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Weiskirchner wlr. Hohenburger wlr.
Pop wlr.

35.

Rozporządzenie Ministerstw rolnictwa, sprawiedliwości i handlu z dnia 10. lutego 1910,

dotyczące obrotu zwierzętami, surowcami zwierzęcymi i przedmiotami, które mogą być nośnikami zarazki zaraźliwych chorób zwierzęcych do Włoch i z Włoch.

Z powodu wejścia w życie ogólnej ustawy o zaraźliwych chorobach zwierzęcych z dnia 6. sierpnia 1909, Dz. u. p. Nr. 177, orzeka się na zasadzie § 4. tej ustawy, iż postanowienia umowy o zaraźliwych chorobach zwierzęcych z dnia 11. lutego 1906, Dz. u. p. Nr. 45, zawartej między Austro-Węgrami a Włochami, wraz z dodatkiem są miarodajne co do obrotu zwierzętami, surowcami zwierzęcymi i przedmiotami, które mogą być nośnikami zarazki zaraźliwych chorób zwierzęcych, do Włoch i z Włoch.

Obrót przywiązany jest do stacyi wchodu, wyznaczonych przez polityczne władze krajowe, a kontrola weterynaryjna, przewidziana w artykule 1. powołanej umowy, odbywa się w stacyach tych.

Przekroczenia przepisów, mieszczących się w niniejszym rozporządzeniu i w umowie o zaraźliwych chorobach zwierzęcych wraz z dodatkiem, które normują dowóz na obszar, gdzie obowiązuje ogólna ustawa o zaraźliwych chorobach zwierzęcych, będą karane według przepisów ustawy tej.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Weiskirchner wlr. Hohenburger wlr.
Pop wlr.

36.**Rozporządzenie Ministerstwa rolnictwa, sprawiedliwości i handlu z dnia 10. lutego 1910,**

dotyczące obrotu zwierzętami z krajami świętej Korony węgierskiej.

Z powodu wejścia w życie ogólnej ustawy o zaraźliwych chorobach zwierzęcych z dnia 6. sierpnia 1909, Dz. u. p. Nr. 177, wydaje się na zasadzie § 4. ustawy tej następujące przepisy co do obrotu zwierzętami i surowcami zwierzęcymi do krajów świętej Korony węgierskiej i z krajów tych:

Artykuł I.

Część pierwsza i druga rozporządzenia z dnia 31. grudnia 1907, Dz. u. p. Nr. 282, pozostaje i nadal w mocy.

Przekroczenia przepisów, mieszczących się w tem rozporządzeniu, które normują dowóz na obszar, gdzie obowiązuje ogólna ustawa o zaraźliwych chorobach zwierzęcych, będą karane według przepisów ustawy tej.

Artykuł II.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia; z tą samą chwilą uchylone zostają postanowienia końcowe rozporządzenia z dnia 31. grudnia 1907, Dz. u. p. Nr. 282.

Weiskirchner wlr. Hochenburger wlr.
Pop wlr.

37.**Rozporządzenie Ministerstw rolnictwa, sprawiedliwości i handlu z dnia 10. lutego 1910,**

dotyczące obrotu zwierzętami, surowcami zwierzęcymi i przedmiotami, które mogą być nośnikami zarazka zaraźliwych chorób zwierzęcych, do Państwa niemieckiego i z Państwa niemieckiego.

Z powodu wejścia w życie ogólnej ustawy o zaraźliwych chorobach zwierzęcych z dnia 6. sierpnia 1909, Dz. u. p. Nr. 177, orzeka się na zasadzie § 4. tej ustawy, iż postanowienia umowy o zaraźliwych chorobach zwierzęcych z dnia 25. stycznia 1905, Dz. u. p. Nr. 25 z roku 1906, zawartej między Austro-Węgrami a Państwem niemieckiem, wraz z dodatkami mają obowiązywać co do obrotu

zwierzętami, surowcami zwierzęcymi i przedmiotami, które mogą być nośnikami zarazka zaraźliwych chorób zwierzęcych, do Państwa niemieckiego i z Państwa niemieckiego stosownie do następujących objaśnień:

1. Aż do odmiennego zarządzenia będzie się uważać tylko konie, muły, osły, bydło rogate, owce, kozy, świnię i drób domowy za takie zwierzęta, dla których należy dostarczać świadectw pochodzenia w myśl artykułu 2. umowy o zaraźliwych chorobach zwierzęcych.

W obrocie granicznym, tudzież w prywatnym obrocie pocztowym i podróznym nie potrzeba świadectw pochodzenia dla drobiu nieżywego. O obrocie „prywatnym“ mówi się tu w przeciwstawieniu do przemysłowego obrotu handlarzy.

2. Aż do odmiennego zarządzenia będzie się uważać tylko

- a) świeże mięso koni, bydła rogatego, świń, kóz i owiec, o ile nie wprowadza się go w drobnym obrocie granicznym albo w obrocie pocztowym i podróznym;
- b) świeże skóry (surowe, zielone, jedynie nasolone, nawapnione, powleczone farbą);
- c) surowe, nie suche rogi, kopyta, racice i kości, o ile nie wprowadza się ich w obrocie pocztowym;
- d) kiszki, gardziele, żołądki i pęcherze zwierzęce, które nie są ani suche ani nasolone, o ile nie wprowadza się ich w obrocie pocztowym;
- e) nawóz stajenny, o ile nie bywa wprowadzany w obrocie granicznym,

za takie surowce zwierzęce i przedmioty, mogące być nośnikami zarazka, na które należy dostarczać świadectw pochodzenia w myśl artykułu 2. umowy o zaraźliwych chorobach zwierzęcych.

Świadectwa pochodzenia należy wystawiać według dołączonego formularza.

3. Obrót przywiązany jest do stacyi wchodu, wyznaczonych przez polityczne władze krajowe, a kontrola weterynaryjna, przewidziana w artykule 1. powołanej umowy, odbywa się w stacjach tych.

Przekroczenia przepisów, mieszczących się w niniejszem rozporządzeniu i w umowie o zaraźliwych chorobach zwierzęcych wraz z dodatkami, które normują dowóz na obszar, gdzie obowiązuje ogólna ustawa o zaraźliwych chorobach zwierzęcych, będą karane według przepisów ustawy tej. Rozporządzenia ministerialne z dnia 21. lutego 1906, Dz. u. p. Nr. 30, i z dnia 30. grudnia 1909, Dz. u. p. Nr. 223, o czyszczeniu i odkażaniu wozów kolejowych pozostają bez zmiany.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Weiskirchner wlr. Hochenburger wlr.
Pop wlr.

Załącznik.

Świadcstwo pochodzenia

na surowce zwierzęce i przedmioty, które mogą być nośnikami zarazka.

Ważne 30 dni.

Miejsce pochodzenia*) towaru:

Królestwo albo kraj:

Starostwo:

albo miasto z własnym statutem:

Nazwisko i miejsce zamieszkania wysyłającego:

Oznaczenie towaru:

Ilość sztuk:

Waga przesyłki:

Ewentualne szczególne naznaczenie:

. (marki, plomby, stemple)

Miejsce przeznaczenia towaru:

Oznaczenie drogi aż do stacyi wchodu:

. (ewentualnie: „zobacz list przewozowy“)

., dnia 19

Władza miejscowa:

(Pieczęć służbowa)

*) Za miejsce pochodzenia uważa się miejsce, gdzie otrzymuje się odnośne przedmioty; przy surowych rogach, kopytach, raciech, kościach, oraz przy nawozie stajennym także miejsce, gdzie przedmioty te bywają zbierane; przy mięsie uważa się za miejsce pochodzenia miejsce rzezi zwierząt, z których towar pochodzi.

38.

Rozporządzenie Ministerstwa rolnictwa w porozumieniu z Ministerstwami spraw wewnętrznych, handlu i kolei żelaznych z dnia 10. lutego 1910,

dotyczące obowiązku donoszenia o furunkulozie ryb.

Na zasadzie § 1., ustęp 2. ustawy z dnia 6. sierpnia 1909, Dz. u. p. Nr. 177, o zapobieganiu zaraźliwym chorobom zwierzęcym i ich łepieniu rozporządza się, co następuje:

Furunkulozę ryb zalicza się do zaraźliwych chorób zwierzęcych, podlegających obowiązkowi donoszenia w myśl § 16. ustawy z dnia 6. sierpnia

1909, Dz. u. p. Nr. 177, a wskutek tego mają przepisy § 17. powyższej ustawy dotyczące obowiązku donoszenia, mieć zastosowanie do zarazy tej.

Gdy tylko do przełożonego gminy wpłynie doniesienie w myśl przepisów tych, ma on zaraz zarządzić, aby w celu stwierdzenia zarazy wysłano ryby, okazujące zmiany chorobowe, do zakładów, które będą w tym celu wyznaczone, o ile już sami posiadacze nie uczynili tego. Polityczna władza powiatowa ma z reguły pominąć wysłanie urzędowego lekarza weterynaryjnego w celu stwierdzenia zarazy.

Pouczenie o objawach, wzbudzających podejrzenie furunkulozy, mieści się w załączniku.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie 14 dni po ogłoszeniu.

Haerdtl wlr.

Wrba wlr.

Weiskirchner wlr.

Pop wlr.

Załącznik.

Pouczenie

o objawach furunkulozy ryb.

Furunkuloza jest chorobą wielce zaraźliwą, wywołowaną przez *Bacterium salmonicida* Emmerich i Weibel. Pojawia się ona głównie u ryb z rodzaju łososiowatych, w pierwszym rzędzie u pstrągów, złotopstrągów i lipieni, a przygodnie także u innych ryb z rodzaju łososiowatych, a nawet karpiowatych. Zwierzęta, dotknięte chorobą tą, stają się ociężałe, płyną do brzegu i dają się łatwo chwytać. Pierwsze objawy polegają przeważnie na silnem zapaleniu kiszek, które zazwyczaj znamionuje się zewnętrznie silnem zaczerwienieniem odbytu i odchodzeniem krwawego śluzu. Po rozkrojeniu przedstawia kiszka, zwłaszcza na końcu, silne zaczerwienienie. Później występują w mięśniach miejsca czerwone, które prowadzą do tworzenia obrzęków. Skóra wypukła się najpierw guzowato i jest często pokryta dookoła obrzęków czerwonymi plamami. Miejsca te otwierają się później na zewnątrz, wydzielają płyn krwaworopny i tworzą wrzody. Często pojawiają się równocześnie na różnych miejscach ciała szare plamy, na których wkrótce usadawiają się grzybki. Wkońcu ginie ryba po 14dniowej chorobie wśród wzmagającego się osłabienia. Wyzdrowienia zdarzają się w ogóle rzadko z pozostawieniem blizn. Najczęściej spostrzega się chorobę tę w czasie tarła, t. j. w miesiącach jesiennych i zimowych.

39.**Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 14. lutego 1910,**

dotyczące zmian we właściwości Sądu krajowego w Krakowie, Sądu powiatowego w Krakowie i Sądu powiatowego w Podgórzu.

Ustawą z dnia 13. listopada 1909, Dz. u. i rozp. kr. dla Galicyi i Lodomerji wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem Nr. 148, złączono:

1. Gminy, położone w okręgu Sądu powiatowego w Krakowie: Półwieś Zwierzynieckie, Zwierzyniec, Czarną Wieś z Kawiorami, Nową Wieś Narodową, Łobzów, Krowodrzę, Grzegórzki—Piaski, część gminy Prądnik Biały, położoną po prawym brzegu potoku Sudoł, część gminy Prądnik Czerwony, seżącą po prawym brzegu rzeki Białuchy, a z przylotka Prądnika Czerwonego—Olszy część aż po obecny wał fortyfikacyjny, oraz obszary dworskie Półwieś Zwierzynieckie i Zwierzyniec;

2. oraz gminy, położone w okręgu Sądu powiatowego w Podgórzu: Zakrzówek z Kapelaną i Dębniaki, tudzież obszary dworskie Zakrzówek, Kapelanę i Dębniaki z Rybakami z miastem Krakowem w jedną gminę miejscową pod wspólną nazwą stoleczne królewskie miasto Kraków.

Spowodowane powyższem wcieleniem zmiany w miejscowej właściwości Sądu powiatowego w Podgórzu z jednej strony, a Sądów powiatowych, cywilnego i karnego w Krakowie z drugiej strony, tudzież w rzeczowej właściwości Sądu krajowego cywilnego i Sądu powiatowego cywilnego w Krakowie wchodzi w życie co do wszystkich czynności sądowych w dniu 1. kwietnia 1910.

Hochenburger wlr.

40.**Rozporządzenie Ministerstw skarbu, handlu i rolnictwa z dnia 17. lutego 1910,**

dotyczące zmiany niektórych postanowień objaśnień do taryfy celnej z dnia 13. lutego 1906.

Następujące postanowienia objaśnień do taryfy celnej, wydanych obwieszczeniem z dnia 13. czerwca

1906, Dz. u. p. Nr. 115, na zasadzie artykułu V. ustawy o taryfie celnej z dnia 13. lutego 1906, Dz. u. p. Nr. 20, uzupełnia się względnie zmienia się w sposób następujący:

W ustępie 3, uwag do Nr. 96 należy w wierszu pierwszym po słowach „smołę kopalną“ dodać:

z zawartością parafiny, przenoszącą 5%.

W ustępie 2, uwagi 4, do Nru 108 należy w wierszu przedostatnim po słowie „mydła“ dodać: „surogaty mydła nie perfumowane“.

Do ostatniego ustępu uwag do Nr. 166 należy dodać:

o ile zawartość parafiny wynosi więcej jak 5%, zresztą Nr. 169.

W ustępie 3, uwag do Nr. 169 należy w wierszu 14. przed słowem „tudzież“ dodać:

dalej smoła kopalna o zawartości parafiny, nie przenoszącej 5%.

W ustępie 1, uwag do Nr. 238 należy przekreślić w wierszu drugim i trzecim słowa: „filce taflowe (nie jako towar, sprzedawany na sztuki lub metry)“, a natomiast wstawić: „takie“.

W uw. 1, do Nr. 401 należy w wierszu trzecim po słowie „wapno“ dodać w nawiasie „cement“.

W ustępie 1, uw. 2, do tego numeru należy w wierszu szóstym i siódmym zastąpić słowa „z masą papierową lub wapnem (jako środkiem wiążącym)“ słowami: „z masą papierową, cementem lub wapnem (jako środkiem wypełniającym lub wiążącym)“.

Po ustępie tym należy dodać jako ustęp nowy:

Łupek asbestowy cementowy, także przykrojony do pokrywania dachów, Nr. 401 a.

W ustępie trzecim tej uwagi (wiersz 2.) i w ustępie 3 (wiersz 3.), uw. 4, do Nr. 401 należy po słowach „z masą papierową“ położyć przecinek i dodać po nim słowo „cementem“.

W ustępie 1, uw. 7, do Nr. 509 należy w wierszu 2. i 16. wykreślić słowa „lub przednimi“. Na końcu tego ustępu należy zamiast kropki położyć średnik i dodać:

te same w połączeniu z materiałami przednimi Nr. 521, z materiałami najprzedniejszymi Nr. 522.

W ustępie pierwszym uw. og. 3, do numerów 514—520 należy w wierszu trzecim od końca po słowie „metali“ położyć przecinek i dodać po nim słowa:

które należą do innego numeru taryfy, aniżeli same odnośne towary metalowe.

Do uw. og. 4, do numerów 514—520 należy dołączyć następujący ustęp:

Klucze, nadchodzące wraz z zamkami i należące do nich, należy oclić razem z zamkami, a wskutek tego uwzględnić w danym razie jako połączenie.

Do ustępu 14, uw. og. 5, do klasy XL. (zaczynającego się od słów: „Maszyny i części aparatów, których przynależność . . .”) należy dodać następujące zdanie:

Jeżeli jednak w takim wypadku rozchodzi się o kilka części składowych, należących do tej samej maszyny (aparatu), wówczas ich waga ogólna jest decydująca co do oznaczenia stopy celnej według Nr. 538.

W uw. og. 3, do numerów 531—533 należy w wierszu 3. zastąpić słowo „zawsze“ słowami „z reguły“.

Jako ustęp drugi należy dodać do uwagi tej:

Za dowodem przynależności (kontrolą dodatkową) można jednak w danym wypadku zastosować także do wrzecion osobno wprowadzanych umowną stopę celną Nr. 532 w wysokości 5 K.

Po ustępie 2, uw. do Nr. 618 należy zamieścić następujący ustęp nowy:

Surogaty mydła, zawierające alkohol w ilości nie większej jak 5 procentów wagi, należy ekspedycyować również według Nr. 618; jeżeli zawartość alkoholu przekracza 5 procentów wagi, wówczas należy ekspedycyować odnośny towar według Nr. 108 a).

Rozporządzenie niniejsze wchodzi zaraz w życie.

Biliński wlr.

Weiskirchner wlr.

Pop wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte l. 24,
także w roku 1910. w języku

niemieckim, chorwackim, czeskim, polskim, rumuńskim, ruskim, słoweńskim i włoskim.

Prenumerata na cały **rocznik 1910** każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa wynosi za egzemplarz **8 K.** Pojedyncze jego części można odbierać w miejscu lub otrzymywać bezpłatnie pocztą.

Prenumerować można w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte l. 24, i nabywać tamże także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Ponieważ Dziennik ustaw państwa wydaje się względnie rozsyła się abonentom tylko po poprzednim złożeniu prenumeraty rocznej, przeto należy równocześnie z zaabonowaniem uiścić także przypadającą kwotę pieniężną; celem umożliwienia szybkiego i niewadliwego doręczenia pocztowego należy podać prócz dokładnego adresu mieszkania także odnośny okrąg doręczeń pocztowych.

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** można nabywać:

Rocznik	1849 za . . .	4 K 20 h	Rocznik	1870 za . . .	2 K 80 h	Rocznik	1891 za . . .	6 K — h
"	1850 " . . .	10 " 50 "	"	1871 " . . .	4 " — "	"	1892 " . . .	10 " — "
"	1851 " . . .	2 " 60 "	"	1872 " . . .	6 " 40 "	"	1893 " . . .	6 " — "
"	1852 " . . .	5 " 20 "	"	1873 " . . .	6 " 60 "	"	1894 " . . .	6 " — "
"	1853 " . . .	6 " 30 "	"	1874 " . . .	4 " 60 "	"	1895 " . . .	7 " — "
"	1854 " . . .	8 " 40 "	"	1875 " . . .	4 " — "	"	1896 " . . .	7 " — "
"	1855 " . . .	4 " 70 "	"	1876 " . . .	3 " — "	"	1897 " . . .	15 " — "
"	1856 " . . .	4 " 90 "	"	1877 " . . .	2 " — "	"	1898 " . . .	6 " — "
"	1857 " . . .	5 " 70 "	"	1878 " . . .	4 " 60 "	"	1899 " . . .	10 " — "
"	1858 " . . .	4 " 80 "	"	1879 " . . .	4 " 60 "	"	1900 " . . .	7 " — "
"	1859 " . . .	4 " — "	"	1880 " . . .	4 " 40 "	"	1901 " . . .	6 " — "
"	1860 " . . .	3 " 40 "	"	1881 " . . .	4 " 40 "	"	1902 " . . .	7 " 50 "
"	1861 " . . .	3 " — "	"	1882 " . . .	6 " — "	"	1903 " . . .	9 " — "
"	1862 " . . .	2 " 80 "	"	1883 " . . .	5 " — "	"	1904 " . . .	5 " — "
"	1863 " . . .	2 " 80 "	"	1884 " . . .	5 " — "	"	1905 " . . .	6 " — "
"	1864 " . . .	2 " 80 "	"	1885 " . . .	3 " 60 "	"	1906 " . . .	12 " — "
"	1865 " . . .	4 " — "	"	1886 " . . .	4 " 60 "	"	1907 " . . .	13 " — "
"	1866 " . . .	4 " 40 "	"	1887 " . . .	5 " — "	"	1908 " . . .	9 " — "
"	1867 " . . .	4 " — "	"	1888 " . . .	8 " 40 "	"	1909 " . . .	8 " 50 "
"	1868 " . . .	4 " — "	"	1889 " . . .	6 " — "			
"	1869 " . . .	6 " — "	"	1890 " . . .	5 " 40 "			

Pojedyncze roczniki **wydan w innych siedmiu językach** od r. 1870. począwszy można nabywać po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

Nabywającym na raz przynajmniej 10 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa przynajmniej 20%, a nabywającym na raz przynajmniej 25 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 25%, zaś nabywającym na raz przynajmniej 35 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 30%.

NB. Części niemieckiego wydania Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły w stanie wadliwym, reklamować należy najpóźniej w **przebiegu czterech tygodni** po ich ukazaniu się, zaś części wydań niemieckich najpóźniej w **przebiegu sześciu tygodni** po wydaniu spisu rzeczy i karty tytułowej do odnośnych wydań, wprost w c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica III., Rennweg l. 16.

Po upływie tego terminu można pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dostać wyłącznie tylko za **opłatą ceny handlowej** ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ **wszystkie roczniki wydania niemieckiego** począwszy od roku 1849. i **wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach** począwszy od roku 1870. są całkowicie uzupełnione, przeto można nabyć w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte Nr. 24., nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwione zostało uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materyi.